ஓம்
ஸ்ரீ ஜிநாயகம்

தரும சி

" அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. "

(All Rights Reserved.)

புத்தகம் 3	இரௌத்திரிஸு ஆடிமீ 1920ஸு ஜூலைமீ	சஞ்சிகை 4

தருமோபதேசம்.

எண்சீர்க் கழிநெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

நல்லோர்கள் தரும நிலைத் தோங்கு மாறு
　　நவையில்லாச் சாத்திரவுட் பொருள்க டம்மை
எல்லோரு மறியவெடுத் துரைக்கும் போது
　　இந்நெறியா லொழுக்கங்கள் வளரப் பெற்றுக்
கல்லாரு மறிவுபெற்று வாழ்வா ரென்று
　　கருதாம லிதையெதற்கா லெழுத வேண்டும்
பல்லோர்க்குந் தெரிந்ததிது தானே யென்று
　　பகர்ந்திடுவோர் மனிதரிலே பதரா வாரே. (ச

தன்னிடத்தி லுள்ளகுற்றந் தனை யெடுத்துத்
　　தக்கோர்கள் சாற்றிடும்போ தடங்கிக் கேட்டு
நன்னடக்கை தனிற்றிரும்ப நாடி டாமல்
　　நவைசேரு மனத்திலகங் காரங் கொண்டு
என்னிடத்திற் குறையில்லைநான் செய்வ தெல்லாம்
　　ஏற்றதுவே யெனக்கெல்லாந் தெரியு மென்று
அன்னவர்சொல் லெடுத்தெறிந்து பேசு வோனே
　　அடங்காத மிருகமென வறையலாமே. (ச

பூமியிலே படிந்திடுமா பாசத் தோடு
　　புழுநிமிரு சேற்றினிலே புரளு மாறு
தேர்மில்லா வாடையிழு படவே கட்டிச்
　　சொகுசுடனே குலுக்கிநடந் திடுவோ ரெல்லாம்
தாமிதமி லாதுசுடு காட்டில் வீழ்ந்து
　　தடித்தனமாப் புரளுகின்ற கழுதை யாவார்
சாமியிவர்க் கெப்போதுந் துணையே செய்யார்
　　சாவுவந்தா லிவர்சொகுசு சாற்றொ ணாதே. (சரு)

தருமசீலன்.

இரேளத்திரிஷூ ஆடிமீ

குதர்க்கம் அனர்த்த மூலம்.

குதர்க்க மென்பது, அறிஞர்களோ, சாஸ்திரங்களோ கூறும்
ன் மொழிகளின் உண்மைப் பொருள்களைக் கண்டு சந்தோஷித்து
னத்திற் கொண்டு அவற்றின் படி நடக்கப் பிரயத்தனப் படாமல்,
அவற்றிற் கெல்லாம் சிறிதும் பொருத்த மற்ற எதிர் மொழிகளை
னம் போனபடி பேசுதலாம். மனத்தில் அகங்கார மொடுங்காம
லும், கல்வி ஞானம் சிறிது மில்லாமலும், உலக இயல் இன்ன தென்
ற உணாராமலும், நல்லது கெட்டது தெரியாமலும், பகுத்தறிவு
றிது மில்லாமலும், தங்கள் அவிவேகக் கொள்கையையே தங்க
டம் நிறைந்த கல்வி யென்று கருதி யிருக்கும் பேதைக ளெவரோ
வரிடத்திலேயே இந்தக் குதர்க்க மென்பது பெரும்பாலும் பொரு
 யிருக்கும். இன்னும், கற்றவர் போல் எதை யெதையோ சொ
க் கொண்டு தங்கள் அவிவேகத்தை எங்கும் விளங்கச் செய்வ
ல் இவர்கள் கற்றறி மோழைக ளென்றும் கூறப்படுவர். சில
ல்களைப் படித்திருந்தாலுங் கூட உண்மை யறிவில்லாமல் ஒவ்
வாரு செய்யுட்களுக்கும் மனம் போன படி விபரீத அருத்தங்க
க் கூறிக்கொண்டு திரிவோரும் குதர்க்கிகளே யாவர். இந்தக்
ணந்தான் கல்வி மூடமென்று சொல்லப்படுவது. கல்வியில் உண்
மை ஞான மென்றும், விபரீத ஞான மென்றும் இரண்டு உண்டா
ம். இவற்றுள் விவேகிகள் உண்மை ஞானத்தைக் கைக் கொள்
ர்கள்; அவிவேகிகள் விபரீத ஞானத்தைக் கொள்வார்கள். உண்மை
னத்தைக் கொள்வது தான் படித்ததற்கு லக்ஷணம்; விபரீத
னத்தைக் கொள்வோர் படித்தும் படிக்காதவராவர். உண்மை
னமாவது நூற் பொருள்களை உள்ள படி உணர்ந்து அவற்றின்
 நடத்தலாம். விபரீத ஞானமாவது நூற்கருத்துக்களுக்கு
றான பொருள் கொண்டு பேய்க் குணமடைந்து பல பேர் நிந்தி
க்கத் திரிதலாம். இன்னும் இவற்றை ஒரு கதை மூகத்தாலும்
விளக்கிக் காட்டுவாம்:—

குதர்க்கம் அனர்த்த மூலம்.

ஓர் நகரத்தில் கல்வி கற்ற சில மாணாக்கரில், ஒருவன் தா
சாஸ்திரம் கற்றான்; மற்றொருவன் சங்கித சாஸ்திரம் கற்றான்; ஒ
வன் வியாக்கரணம் கற்றான்; ஒருவன் வைத்தியம் கற்றான்; மற்
ருவன் சகுன சாஸ்திரம் கற்றான்; ஒருவன் மாந்திரீகம் கற்றா
இவர்கள் இந்தக் கல்விகளில் சிறிது சிறிது கற்றுக்கொண்ட வுடனே
மகா பண்டிதர்களைப் போலத் தங்களை நினைத்துக் கொண்டு ஒ
தினம் எல்லோரும் ஒன்று கூடி "நாம் ஒவ்வொரு வரும் ஒவ்வொ
தொழிலில் தேர்ச்சி யடைந்திருக்கின்றோம்; இனி வெளியேறி
பற்பல விடங்கட்குச் சென்று நம் கல்வித் திறமைகளைப் பல பிரட
களிடம் காட்டி நற்பரிசு பெற்று வர வேண்டும்" என்று யோசித்
உடனே புறப்பட்டு ஒரு நகரத்தை யடைந்து அவ்வூராள்வோ
டம் சென்று தங்கள் தங்கள் வித்தைகளின் திறமைகளைக் கூறி அ
ற்றைப் பரிசோதித்துத் தங்களுக்கு நற் பரிசளிக்க வேண்
மென்று கேட்டுக் கொண்டனர். உடனே அவ்வரசன் அவர்களை
பரிசோதிக்கத் தொடங்கினான். அப்போது மந்திரி அரசனை நோக்
"இவர்களோ கல்வி கற்றிருந்தாலும் உலக அனுபவந் தெரிய
பேதைகள் போலக் காணப்படுகின்றனர். ஆதலின் இவர்களை வி
வில் விவேகிகளென நம்பி விடக்கூடாது; முதலில் இவர்களுக்
அரிசியும் மேற் செலவுக்குப் பணமும் கொடுத்துச் சமையல்
ய்து சாப்பிட்டு வரும்படி இவர்களை அனுப்பினால் இவர்கள் படிப்
எவ்வாறு உலக விஷயத்தில் உபயோகிக்கிறார்களென்பது வி
கும்; அதன் மேல் இவர்களுடைய கல்வியைப் பரீக்ஷிக்கலா
என்று கூறினான். அரசன் அவ்வாறே செய்தான்.

பின் வித்தியார்த்திகள் அறுவரும் ஓரிடத்தில் சமயல் செ
யத் தொடங்கினார்கள். சங்கீத சாஸ்திரக்காரன் அடுப்பை மூட்
உலை வைத்துப் பானையில் அரிசியைக் கொட்டி எரித்துக் கொண்
ருந்தான். வைத்தியங் கற்றவன் கீரை பறித்து வரச் சென்றா
சகுன சாஸ்திரக்காரன் இலை பறிக்கச் சென்றான்; தர்க்க சாஸ்தி
தயிர் வாங்கச் சென்றான்; வியாக்கரணி நெய் வாங்கச் சென்றா
மாந்திரீகக்காரன் காய் கறிகள் வாங்கி வரக் கடைக்குச் சென்றான்

சங்கீதக் காரன் அடுப்பெரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது உ
காய்ந்து 'சுர்' என்று ஒருவித சப்தமுண்டாயிற்று. அதை அவன் த
பூராசுருதி போலவே நடக்குமென்று கருதி, 'சரிகம பதநிச'
என்று அதனோடு இணைத்துச் சுரம் பாட ஆரம்பித்தான். அஃத

ன் சரளிவரிசைக்குச் சரிப்பட்டு வருமா! அது தன்னுடைய ற்கைப் படியே சத்த மிட்டுக் கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரம் வன் பாடிப் பார்த்தான்; அடுப்புலையின் நாதம் தன்னுடைய சரளி சைக்குச் சரியாக வரவில்லை; அதனால் அவனுக்குப் பானையின் ல் கோபம் வந்து விட்டது. உடனே அவன், 'நான் எவ்வள பிரயாசைப் பட்டுப் பார்க்கிறேன்; நீ சரிப்பட்டு வருகிற யில் யே' என்று ஒரு விறகுக் கட்டையை எடுத்துப் பானையின்மேல் போடு போட்டான்; பானை தவிடாக நொறுங்கி அரிசி தண்ணீ ல்லாம் அடுப்புக்கு அர்ப்பணமாய் விட்டன. சங்கீத சாஸ்திரி ன் செய்த கல்வி மூடச் செய்கையைப்பற்றிப் பிரமை யடைந்து ன்றும் பேசாமல் விழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

தர்க்க சாஸ்திரி போய்த் தயிரை ஒரு தொன்னையில் வாங்கிக் காண்டு திரும்பினன். அவ்வாறு திரும்பி வரும்போது தயிரைப் ற்றித் தர்க்கஞ் செய்யத் தொடங்கி, 'இந்தத் தயிருக்குத் தொன் ஆதாரவா தொன்னைக்குந் தயிர் ஆதாரவா? இதை ஆராய வேண் ' என்று தொன்னையைத் தலை கீழாகக்கவிழ்த்தான். தயிர் கீழே ாட்டிப் போயிற்று. அதன்மேல் அவன், 'சரிதான் தொன்னை ன் தயிருக்காதாரவாயிருக்கிறது' என்று விஷயந் தெரிந்து கொண் ற்காதத் திருப்தி யடைந்து வெறுங் கையோடு வந்து சேர்ந் ா.

மூன்றுவது வியாக்கரணி கடைக்குப் போய் இலக்கணப்படி ் என்னும் பெயருக்குக் காரணங் கண்டு பிடிக்கத் தொடங்கி, நய் எங்கிருந்து வருகிறது? பசுவினிடத்திலிருந்து வருகிறது; து பசுவின் சாரமாம்; பசுவுக்கு ஆ வென்று பெயர்; ஆதலால் தை ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைக் காரணப் பெயராகக்கொண்டு சாரம்' என்றுரைத்தலே தகுதி" என்று கடைக்காரனிடத்தில், உன்னிடம் ஆசாரம்இருக்கிறதா?" என்று கேட்டான். கடைக்கார க்கு இவ்வளவு இலக்கணம் தெரியாது. அதனால் அவன், ஆசா ன்பதை ஒழுங்கெனக் கொண்டு வியாக்கரணி தன்னிடம் ஒழுங்கி ் யென்று பரிகசிப்பதாக நினைத்து, அவனை நோக்கி, "என்காணும் ன என்ன ஒழுங்கு கெட்டவனு? நீர் என்னிடம் ஆசார மிருக்கிறதா ன்று பரிகசிக்கிறீரா; ஜாக்கிரதையாகப் பேசும்" என்றான். அத ற்கு இலக்கணி "என்ன காணும் கொஞ்சம்கூட இலக்கணந் தெரி யாமல் பேசுகின்றீரே" என்றான். கடைக்காரனுக்கு முன்னிலும்

மிகுந்த கோப முண்டாய்விட்டது. அதனால் அவன் இலக்கணியை "மடையா! இனிமேல் இப்படிப் பேசாதே" என்று கன்னத்தில் நாலு அறை கொடுத்தனுப்பி விட்டான். இலக்கணி "இது கொஞ்சமும் இலக்கணந் தெரியாத ஊராயிருக்கிறது" என்று விம்மலும் பொருமலுமாக வீடுவந்து சேர்ந்தான்.

நான்காவது வைத்திய சாஸ்திரி போய் ஒவ்வொரு கீரையையும் பார்த்து, 'இது வாதத்திற்கு ஆகாது, 'இது கபத்திற் காகாது' 'இது பித்தத்திற்காகாது' என்று தள்ளித் தள்ளிப் பார்த்து முடிவாக தோஷ மில்லாத கீரை ஒன்றும் அகப்படாமல் வெறுமனே திரும்பி வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

ஐந்தாவது சகுன சாஸ்திரி போய் இலைபறிப்பதற்கு ஒரு மரத்திலேறினான். அப்போது ஒரு பல்லி கத்திற்று. அவன் அந்த சப்தத்தைத் தனது சகுன சாஸ்திரத்தின்படி ஆராய்ந்துபார்த்ததில் 'ஏறக்கூடாது' என்று அது சொல்வதாக ஏற்பட்டது. அதனால் அவன் உடனே இறங்கினான். மற்றொரு கௌளி சொல்லிற்று. அதில் 'இறங்கக்கூடாது' என்றிருந்தது. உடனே அவன் அந்தரமாகக் கீழே குதித்து விடலாமென்று மரக்கிளை யொன்றைப் பிடித்துக் கொண்டு தொங்கினான். அப்போது மற்றொருபல்லி அப்படிக் குதிக்கக் கூடாதென்று சொல்லிற்று. அதனால் அவன் கீழேகுதிக்காமலும் மரத்தின் மேல் ஏறாமலும் அந்தரத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆறாவது மாந்திரீகன் கடைக்குப் போய்க் காய்கறிகளை விலை பேசினான். கடைக்காரன் ஒரு விலை சொன்னான். இவன் ஒரு விலை கேட்டான். கடைக்காரன் அதற்கு இணங்க வில்லை. அதன்மேல் இந்த மாந்திரீகன் "நம்மிடத்திற்றான் மந்திர மிருக்கிறதே; நாம் மந்திரபலத்தால் கேட்ட விலைக்கே இந்தக் கடைக்காரன் கொண்டு வந்து கொடுக்கும்படி செய்ய வேண்டும்" என்று ஒரு மூலையில் போய் உட்கார்ந்து கண்ணைமூடி முண முண வென்று மந்திரஞ் செபித்துக் கொண்டிருந்தான். இவன் எண்ணப்படி இவனை ஒரு கடைக்காரனும் சட்டை பண்ணவில்லை.

நெடுநேரமாகியும் சகுன சாஸ்திரியும் மாந்திரீகக் காரனும் இருப்பிடம் வந்து சேராமையால் மற்ற நால்வரும் வெளியேறி இவர்களைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள்.

ன்னர் எல்லோரும் சேர்ந்து 'சாப்பாட்டுக்கு என்ன செய்யலாம்' என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அச்சமயத்தில் மந்திரி வந்து இவர்களுடைய மூடச் செய்கைகளை விசாரித்து அரசனுக்குத் தெரிவித்தான். அரசன் நகைத்து இவர்களை அழைத்து, "கற்றும் அறிவில்லாத பதர்களே! நீங்கள் போய் இன்னும் உலக இயலை நன்றாகக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்று ஒன்றுங் கொடாமல் துரத்தினான்.

கற்றறி மோழைகளாகிய குதர்க்கிக ளெல்லாம் இவர்களைப் போலவே யிருப்பார்கள். இனி அவர்கள் தன்மைக்கு வேறு உதாரணந் தேவை யில்லை.

விவேகிகளோ இப்படியிருக்க மாட்டார்கள்; தாங்கள் கற்றவித்தையை எந்த எந்த இடங்களில் உபயோகப்படுத்தலாமோ அந்தந்த இடங்களில் உபயோகப்படுத்தி உலக நடையைத் தழுவி ஒழுங்குடன் நடப்பார்கள். இவர்களுக்கு எவ்விடத்தும் சிறப்புண்டாம்.

"உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பல கற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்"

என்ற திருக்குறளுக்கு இலக்கியமாவார் குதர்க்கிகளே. இந்தக் குதர்க்கிகள் எவர் எதைச் சொன்ன போதிலும் மறுத்துப் பேசிக்கொண்டே யிருப்பார்கள். இவர்களுக்கு வேறொன்றும் தெரியாது. இவர்களிடத்தில் விவேகமிராது, கல்வியிராது, மற்ற மேன்மைகளுமிரா. எந்தக் கூட்டத்தாரிடத்தில் குதர்க்கம் அதிகமாயிருக்கிறதோ அவர்கள் எப்பொழுதும் க்ஷீண திசையிலேயே இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு அனர்த்தமே மிகுதியும் உண்டாகும்; ஒரு செல்வாக்கு மிராது; அவர்கள் அறிவுடையோர் மத்தியில்,

" கல்லாது நீண்ட வொருவ னுலகத்து
நல்லறி வாள ரிடைப்புக்கு—மெல்ல
விருப்பினு நாயிருந் தற்றே யிரா
துரைப்பினு நாயுரைத் தற்று"

என்ற நாலடிச் செய்யுளுக்குதாரணமாக விளங்குவர். அறிவுடையார் நீதிகளை யெழுதும் போது "இவற்றை எதற்காக எழுதவேண்டும்; இவை எல்லாருக்கும் தெரிந்தவை தாமே" என்று பேசும் குதர்க்கிகளுடைய அவிவேகத்தை என்னென்று புகல்வது. இந்தப் பதர்கள் அறிவென்னும் சண்ட மாருதத்தின் முன் ஏன் நிற்கும்?

உதயண குமார காவிய வசனம்.

(முன் தொடர்ச்சி புத்தகம்: 3 சஞ்சிகை 3. பக்கம்- 51)

துறவு காண்டம்.

அதன் மேல் அவர்கள், முறைப்படி வஸ்திரா பரணங்களை நீக்கிச் சிகை போக்கித் தவத்திற்குரிய திவாாடை முதலியன புனைந்து, சீலம் முதலிய வ... றைக் கைக்கொண்டு தவ மார்க்கத்தினை யனுஷ்டிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

உதயண மன்னன், சகல சீவராசிகளிடத்தும் அன்பு செலுத்தியும், ஐம் புலன்களையும் பொறிகளிற் செல்லாதடக்கியும், புண்ணியம் மிகுந்த நோன்புகளை இயற்றியும், பகவத் தியானம் செய்தும் சித்தத் தெளிவடைந்து மனத்தினு ள்ளும் வெளியினும் ஏற்படும் உலகப் பற்றுக்களை அறவே யொழித்தும், எந்த வகையினாலும் ஜீவன்களுக்குத் துன்பம் வாராமல் அவற்றைக் காப்பாற்றியும் சிந் தையை ஒரு நிலைப்படுத்தியும், மனம் வாக்குக் காயங்களை பரிசுத்தமாக வைத் தும், ஆகாரம், பயம், சோகம், துக்கம் ஆகிய வற்றை நீக்கியும், இன்னும் அனு ஷ்டிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களை யெல்லாம் அனுஷ்டித்து முறைப்படி தவத் தைச் செய்து கிரியின் உச்சியிலேறி யோகத்திலிருந்து சுக்கிலத் தியானத்தால் இரு வினைகளையும் கெடுத்து சித்த பதவி யடைந்து என்று மழியாப் பேரின் பசுகத்தினை யெய்தினன்.

பின்னர், அமைச்சர்களும், தேவிமாரும் நோன்பு நோற்று, அதனுலே உயர்ந்து ஸமாதி மரண முற்றுத் தேகத்தை நீத்து, சௌதர்ம கல்பத்தி வி... ந்து அச்சுத கல்ப மீறாகவுள்ள கல்பங்களாகிற அமர ருலகங்களிற் பிறந்து அமரர் சுக மனுப வித்தின்புற்றனர். சுபம்.

வீ. ஆறுமுகஞ் சேர்வை.

துறவு காண்டம் முற்றுப் பெற்றது.

ஜின மதமும் கல்வியும்.

கடல் புடை சூழ்ந்த இப்பரத க்ஷேத்ரத்தின் கண், நம் ஜின மதமானது புராதன காலந் தொடங்கி, அக்காலத்தில் விருத்தி யடைந்து வந்ததாக மஹா புராண நூல்களாலும் பண்டைக் காலத்துத் தமிழ் நூல்களாலும் நன்கு விளங்கு கின்றது.

வட இந்தியாவிலுள்ள ஜைனர்கள் மத அபிமானத்திலும் மதப்படிப்பிலும் லௌகிக உயர்தரப்படிப்பிலும் சிறந்து விளங்கு கின்றனர். மேலும் இத் தென்தேயத்தின் கண் உயர்தரக் கல்வி பயிலும் நம் மாணவர்களுக்கும் பொரு ளுதவி புரிந்து அவர்களைக் கல்வியில் விருத்தி யடையச் செய்கின்றனர்.

இத் தென் தேயத்திலுள்ள ஜைனர்களாகிய நாம் கல்வியில் தேர்ச்சியின்றி விருத்தி யடைய வேண்டிய வழிகளை உணராத வர்களாய்த் திகைக்கிறோம். மக்கு இலௌகீகக் கல்வி வைதீகக் கல்வி ஆகிய இரண்டும் வேண்டும். இலௌகீகக் கல்வியாவது ஆங்கிலம் முதலிய வற்றைக் கற்றல்; வைதீகக் கல்வியாவது நம்மத கிரந்தங்களை வாசித்தல். இவ்விரண்டினுள்ளும் நம்மதம் அபிவிருத்தி யடைவதற்கும், மதா சாரம் குன்றாமலிருப்பதற்கும்மதப்படிப்பாகியவைதீகக் கல்வியே வலக்கண் போன்றது; மிக இன்றியமையாதது.

பண்டைக் காலத்தில் நம் முனீஸ்வரர்களாலும், மஹான்களாலும் வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் இயற்றப் பெற்ற இரத்தினங்களாகிய ஆகமபுராண காவியங்களும் இன்னு மநேக தமிழ் நூல்களும் சிறந்து விளங்குகின்றன. ஷை நூல்களின் விசேஷங்கள் சீலனின் முந்திய சஞ்சிகைகளில் பல நண்பர்களால் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் ஷை நூல்களில் அநேகம் நம்மவரின் கல்விக் குறைவினால் ஆதரிப்போர் இன்றி ஒளி குறைந்து, எட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து செல்லும் கிரையாகிக் கொண்டு வருகின்றன. ஷை நூல்களை ஆராயுமளவில் முற் காலத்தில் சம்ஸ்கிருதமானது நமக்குத் தாய் பாஷையாய் விளங்கி வந்த தென்பதும் பிற் காலத்தில் தமிழும் அது போல் இருந்து வந்த தென்பதும் விளங்குகின்றன. அப்படி யிருந்தும் இப்போது தாய் பாஷையாய் விளங்கிய சம்ஸ்கிருத நூல்களைக் கை சோர விட்டுத் தமிழ் நூல்களையும் கசடறக் கற்காமல் சம்சாரச் சுழலில் அகப்பட்டு வருந்தி வரும் நம்மவர்களின் கொள்கை மிகவும் வியக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. இனியாகிலும் ஷை மதப்படிப்பின் அவசியத்தை நன் குணர்ந்து நம்மவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சம்ஸ்கிருத பாடசாலையும், தமிழ்ப் பாடசாலையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் ஊக்கத்தைக் கை சோர விடாமல் ஒற்றுமையை ஓர் அணிகலனாகப் பூண்டு ஆங்காங்கு ப் பாடசாலை ஏற்படுத்தத் தக்க முயற்சி செய்வார்களாக.

இத்தென் தேயத்திலுள்ள நம் மதத்தினர்களுக்காக ஓர் பத்திரிகை வெளியானால், அது நலமாயிருக்கு மென்று வெகு நாட்களாக யான் என் நேயர்களுடன் சம்பாஷித்து வந்த துண்டு. எனது எண்ணத்தின் படியே நம்மவரின் நற் காலத்தால் "தருமசீலன்" என்னும் பத்திரிகை வெளி வரலாயிற்று. இதனால் நம்மவர்க்கு நற் காலம் பிறந்த தென்றே நான் இயம்புவேன். ஷை தருமசீலன் பத்திரிகை நம்மவர்கட்கு விவேக பொக்கிஷத்தைத் திறக்கும் ஓர் நல்ல திறவு கோல் போன்ற தாய் இயன்றுள்ளது. இப்பத்திரிகை நமது சிற்றறிவை விசாலப் படுத்தி, பாஷா ஞானம், உலக விஷயங்களை யறிதல், மதப்பற்று, ஒற்றுமை, கல்விப் பயிற்சியின் ஊக்கம் முதலியவற்றை அபிவிருத்தி செய்யத்தக்கது.

தற் காலத்தில் இப் பத்திரிகையை வெளியிட்டு அதிக சிரத்தையுடன் தேச நன்மைக்காகவும், மதாபி விருத்திக்காகவும், நம்மவரின் கல்வி அபிவிருத்திக்காகவும் உழைத்து வரும் இப் பத்திராதிபரின் நன்முயற்சியும், தருமகுணமும், பக்ஷா

தாபமும் மிகப் பாராட்டத் தக்கன. இத்தகைய நற் செய்கை யுடைய இவ் வுத்த ருக்கு அநேக வந்தனமும் நன்றியும் செலுத்த நம்மவர் எல்லோரும் கடமை பட்டிருக்கின்றார்கள். இச்சீலன் உதவியைக் கொண்டே நாம் கல்வியை விருத்தி செய்து கொள்ளலாம். ஆதலின், நாம் மேற்கூறியபடி இரண்டு வகை கல்விகளையுங் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நமது சரீரத்திற்கு ஆகாரம் எப்படி அவசியமாகிறதோ அவ்விதமாகவே கல்வியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியகமாக விருக்கின்றது. தினந்தோறும் விருத்தியாகின்ற இச்சரீரத்தை பகவான் நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும், அதற் குத் தக்க உணவுகளைக் கொடுத்து சௌக்கியத்தை யடையத் தக்க காரியங்களை எல்லாம் நாமே தேடிக் கொள்ளாவிடில் அத் தேகம் வளரமாட்டாது. அது போலவே ஏதோ பூர்வ புண்ணியபலத்தால் நம்மை ஞானத்மாவாக (ஜினமார்க் கத்தில்) பகவான் சிருஷ்டித்திருந்தாலும் நம்முடைய சுபாவ ஞானம் அதிகம் போதாமலிருப்பதால் கல்வி என்கிற ஆகாரத்தைக் கொடுத்து புத்தியை அபி விருத்தி செய்ய வேண்டியது நம்முடைய முக்கிய கடமையாயிருக்கிறது. மன மானது எப்படிப்பட்டதென்றால் ஒரு க்ஷணப் பொழுதாயினும் வெறுமையா யிராமல் இப்புவி ஆகாய மண்டலம் முழுதும் உலாவிக் கொண்டே யிருக்கத் தக்கது.

இப்படிப் பட்ட மனதிற்கு கல்வி என்கிற துணைவன் இல்லாவிடில், கடி வாள மில்லா அஸ்வம் போலவும், கண்டபடி திரியும் குரங்கு போலவும், கரை கடந்த வெள்ளம்போலவும், கட்டுக்கடங்காக் காளைபோலவும், அது தேச மெல் லாம் திரிந்து, நம்மை துர்க்குணமாகிய காடு, மேடு, கல், முள் முதலியவைகளி இழுத்துக் கொண்டு போய்க் கடைசியாக நரக மென்கிற பாதாளத்தில் தள் விடும் என்பதற்கு ஐயமே இல்லை. இந்தக் காரணத்தைப் பற்றியே ஆ பெண், பாலர், விருத்தர் முதலிய எல்லோரும் உத்தியோகம் முதலிய தொழி களைச் செய்ய விரும்பினாலும்விரும்பா விட்டாலும் அவர்களைப் படிப்பிப்பது பெ ரியோர்களுடைய வழக்கமாயிருந்து வந்திருக்கின்றது. கல்வியைப் போதிய விடில் அவர்களுடைய சித்தம் எப்படி நன் மார்க்கத்தில் நிலைக் கொள்ளும். இன்னும்,

> "எம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்வி போன்
> மம்ம ரறுக்கு மருந்து"

(கல்வியைப் போல் அஞ்ஞான மென்னும் மயக்கத்தை அறுக்க வல்ல மருந்தை எவ் வுலகத்தும் யாம் கண்டதில்லை) என்று நாலடியிலும்,

> விலங் கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
> கற்றாரோ டேனை யவர்"

(விளங்கிய நூல்களைக் கற்றவரோடு சேர்ந்திருக்கும் கல்லாதவர், மனிதரோடு சேர்ந்திருக்கும் மிருகங்கள் போலாவர்) என்று திருக்குறளிலும் மேலோர் கல் வியை மிகவும் உயர்வாக உரைத்திருக்கின்றார்கள். ஆதலின்,

"எப்பிறப் பாயினும் ஏமாப் பொருவற்கு
மக்கட் பிறப்பிற் பிறிதில்லை — அப்பிறப்பில்
கற்றலுங் கற்றவை கேட்டலுங் கேட்டதன்கண்
நின்றலுங் கூடப் பெறின்"

(எவ்வகைப் பிறப்பை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒருவனுக்கு மிகக் களிப்புத் தருவது மனிதப் பிறப்பை விட வேறில்லை. எனினும், அஃதெப்படி யிருந்தால் சிறப்படையும்? அம்மனிதப் பிறப்பில் கற்றல் முதலியன அமையப் பெற்றால் மாத்திரமே.)

என்றபடி மனித ஜன்மம் கல்வியினாலேயே சிறப்படையும்.

இன்னும்;

"இளமையிற் கல்"

"எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெனத் தகும்"

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு."

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்"

"நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா லொருவன்
கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே"

"எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
அக்குடியிற் கற்றோரை வருக வென்பார்"

"ஆக்கு மறிவா னலது பிறப்பினால்
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க"

"ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை — அந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாயினா
லாற்றுணா வேண்டுவ தில்"

"குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகு
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல — நெஞ்சத்து
நல்லம்யா மென்னு நடுவு நிலைமையாற்
கல்வி யழகே யழகு"

"மயிர்வனப்பும் கண்கவரு மார்பின் வனப்பும்
உகிர் வனப்புங் காதின் வனப்பும் — செயிர் தீர்ந்த
பல்லின் வனப்பும் வனப்பல்ல நூற் கியைந்த
சொல்லின் வனப்பே வனப்பு"

" இடை வனப்புந் தோள்வனப்பு மீடின் வனப்பு
நடைவனப்பு நாணின் வனப்பும்—புடைசால்
கழுத்தின் வனப்பும் வனப்பல்ல வெண்ணொ
டெழுத்தின் வனப்பே வனப்பு "

என்பவற்றாலும் இஃதுணரப்படும்.

ஆதலின், கல்வியை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அவசியம் பரவச் செய்ய வேண்டும். மகாபி மானிகள் ஒவ்வொருவரும் ஒருங்கே கூடி, சகோதரர்கள் போல் இவ் விஷயத்தில் பாடுபட வேண்டும். ஒவ்வொரு நேயர்களிடத்திலும் தர்ம சிந்தை அவசியம் ஊன்றி யிருக்க வேண்டும். கல்வி, தானம், தடாக பிரதிஷ்டை, ஆலயம் கட்டுதல், சத்திரம் கட்டுதல் முதலியன சாசுவதமான தர்மங்களாம். இவற்றுள் கல்வி எல்லாத் தர்மங்களிலும் அழியாத தர்மம் எனப்படும். ஆதலின், கல்வி விஷயமாகவே அவசியம் தர்மம் செய்தல் வேண்டும்.

தி. புஜபலராவ்.

செல்வம் தரித்திரம்.

அன்புள்ள சகோதரர்களே! செல்வம், தரித்திரம் என்பவற்றின் பொருள்கள் யாவையென யோசிக்கப் புகுங்கால் செல்வம் என்பது நீங்குவோம் என்றும், தரித்திரம் என்பது தரித்து இருக்க மாட்டோம் என்றும் பொருள்களாகுமென விளங்குகின்றன. ஆகவே இவ்விரண்டும் ஓரிடத்தில் நிலைத்திருக்காவென்பது பெறப்படும்.

இது பற்றியே செல்வம் சகடக்கால்போல் வருமென ஆன்றோர் கூறியுள்ளார். இத்தகைய செல்வமும் முன் செய்த தவத்தினாலேயே உண்டாகும். இவ்வாறு செல்வமானது பூர்வ தவத்தினால் உண்டாகிற தென்பதைநூல்களின் கூற்றால் உணர்வதோடு, செல்வ வந்தர்களைப் பார்த்துப் பலர் 'கொடுத்து வைத்தோர்' என்று கூறுவதாலும் உணரலாம். 'கொடுத்து வைத்தவர்' என்பதற்கு, 'முன்னே தவஞ் செய்து அதன் பயனைப் பின்னே தமக்குதவும்படி ஓரிடத்தில் சேர்த்து வைத்தவர்,' என்று பொருளாம்.

இவ்வாறு வந்தடையுஞ் செல்வமும் மேற்கூறியபடி ஓரிடத்தில் நிலைத் திருப்பதில்லை. ஆதலின் பொருள் படைத்தோர் தங்களிடம் அஃதிருக்கும் போதே விரைந்து தருமத்தைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறன்றித் தானென்னு மகங்காரங் கொண்டு தம் வரையில் சுகித்துத் தாமே புசித்துப் பசித்து வருவோரை யாதரியாது நசித்து வசித்து வருகிற செல்வமுடையோர்கள் மனிதப் பிறவியில் சிறந்தோர்களாவரோ? ஒரு போது மாகார். இவர்களைப்பற்றி ஞானமே ஓர் வடிவாக உற்பவித் தருளிய பட்டினத் தடிகளும்,

" பருத்திப் பொதியினைப் போலே வயிறு பருக்கத்தங்கள்
துருத்திக் கறுசுவை போடுகின் ருர்துறந் தோர்தமக்கு
வருத்தி யமுதிட மாட்டாவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண் டேனிருந் தாயிறை வாகச்சி யேகம்பனே "

என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி யிருக்கின்ருர். இத்தகையினர் விரைவில் ரித்திரராகி வருந்துவர். இக்காலத்தில் தரித்திர முற்று வருந்துவோ ரெல் லாரும் முன் ஜென்மத்தில் ஈகை யில்லாதிருந்தவர்களே. அவர்களே இப் படி யானுர்களென்பதை,

" மண்ணுர் சட்டி கரத்தேந்தி மறநாய் கௌவுங் காலினராய்
அண்ணுந் தேங்கி யிருப்பாரை யறிந்தோ மறிந்தோ மம்மம்மா
பண்ணுர் மொழியார் பாலடிசில் பைம்பொற் கலத்தில் பரிந்தூட்ட
உண்ணு நின்ற போதொருவர்க் குதவா மாந்த ரிவர்தாமே "

ன்பதால் உணரலாம். இப்படி யிருந்தும் சிலர் செல்வத்தையே நிலையுள்ள தன நினைத்துப் பெருமை யடைகின்றனர்.

" சிறியரே மதிக்கு மிந்தச் செல்வம்வந் துற்ற ஞான்றே
வறியபுன் செருக்கு மூடி வாயுளார் மூகராவார்
பறியணி செவியு ளாரும் பயிறரு செவிட ராவார்
குறியணி கண்ணு ளாரும் குருடராய் முடி வரன்றே "

றபடி அற்பரோ இவ்வாறு செருக் கடைவர். இன்னும் இவர்,

" செல்வம்வந் துற்ற போது தெய்வமுஞ் சிறிது பேணுர்
சொல்வன வறிந்து சொல்லார் சுற்றமுந் துணைவு நோக்கார்
வெல்வதே கரும மல்லால் வெம்பகை பெரிதென் றெண்ணுர்
வல்வினை விளைவும் பாரார் மண்ணின்மேல் வாழு மாந்தர் "

ன்றபடி தெய்வ சிந்தனை முதலிய வற்றையும் மறந்து மனம் போனபடி நடப் ர்.

இவ்வாறு பொருளையே பெரிதாக நம்பி இல்லற வாழ்க்கை ஸ்திர மென் றண்ணிப் பாவ புண்ணியங்களைப் பகுத்துணர்ந்து புண்ணியத்தைச் செய்யா ல் மேலு மேலும் பணத்தைச் சம்பாதித்துப் புதைத்து வைப்பதினுல் இவர்கள் ன்ன பலனைத்தான் அடையப் போகிருர்கள்?

" பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடுவிட்
டாவிதான் போயினபின் பாரே அனுபவிப்பார்
பாவிகா ளந்தப் பணம் '

என்றபடி இவர்க்கு அந்தப் பணத்தால் ஒரு பயனுமில்லை.

ஐம்புலன்களையும் அடக்கிப்பிக்ஷை வாங்கிச் சாப்பிட வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் வருகிறபிச்சைக்காரரின் முகத்தைக்கண்டு அவர்க்கு ஈயாதுலோபிகள் இருந்தென்ன? இறுமாப்புக்கொண்ட இந்த லோபிகளைக் கண்டு தங்களுக்கு ஒன்றுங் கிடைக்காததனால் வறுமையுள்ளவர்கள் வருந்துவதில் பலனென்ன "தாம் தாம் செய்த வினை தாமே யனுபவிப்பார்" என்னும் வாக்கியத்தை நினைத்து அவர்கள் அக் கஷ்டத்தை யனுபவித்துக் கொண்டே நற்கதி யடையும் வழியைத் தேட வேண்டும்.

"வாழ்வது வந்தபோது மனந்தனின் மகிழ வேண்டாந்
தாழ்வது வந்ததானுற் றளர்வரோ தக்கோர் மிக்க
ஊழ்வினை வந்ததானு லொருவரால் விலக்கப்போமோ
ஏழையா யிருந்தோர் பல்லக் கேறுதல் கண்டி லீரோ"

"ஓடமிடு மிடமது மணற்சுடும் சுடுமிடமு
மோடமிக வே நடக்கு
முற்றதோ ராற்றின்மடு மேடாகு மேடெலா
முறுபுனல்கொள் மடுவாயிடும்
நாடுகா டாகுமுயர் காடுநா டாகிவிடும்
நவில்சகடு கீழ் மேலதாய்
நடையுழுஞ் சந்தைபல கூடுமுட னேகலையும்
நன்னிலவு மிருளாய் விடும்
நீடு பகல் போயபின் இராவாகு மிரவு போய்
நிறைபகற் போதாய் விடும்
நிதியோர் மிடி த்திடுவர் மிடியோர் செழித்திடுவர்
நிஜமல்ல வாழ்வு கண்டாய்
மாடு மனை பாரிஜன மக்கணிதி பூஷணமும்"

என்றபடி உலகத்தில் எவைகளும் நிலைத்து நிற்க மாட்டா. ஆதலின் தரித்திரமும் ஓரிடத்தில் நிலைத்து நிற்க மாட்டாது. அதனால் அறிவுடையோர் அதைச் சிந்தித்து வருந்தாமல் நற்காரியங்களைச் செய்ய முயல வேண்டும் இதை யுணராமல் வறுமை யுள்ளவர்களில் சிலர்,

"பொருளிலார்க் கின்ப மில்லை புண்ணிய மில்லை என்று
மருவிய கீர்த்தி யில்லை மைந்தரிற் பெருமை யில்லை
கருதிய கரும மில்லை கதிபெற வழியுமில்லை
பெருநிலந் தனில் சஞ்சார பிரேதமாய்த் திரிகுவாரே"

என்னும் வாக்கியங்கள் நூல்களில் கூறப்படுகின்றனவே; இவற்றிற் கிணங்க நமக்குச் செல்வ மில்லாததால் ஒரு பெருமையும் ஏற்படாதே" என்று

னம் வருந்துகிறார்கள். இது பயனற்ற காரியம். இந்நிலைமையும் சீக்கிரம் மாறி டுமென்று நினைத்து தரும காரியங்களைச் செய்து தெய்வத்தைத் தியானித் லே சிறந்ததாம்.

உலோபத்தனமும், செல்வச் செருக்கு முடையவர்கள் நற்கதி யடைவது வும் பிரயாசை; ஏழைகள் நற்கதி யடைவது மிகவும் சுலபம். ஏனெனில்,

> "கதிர்பெறு செந்நெல் வாடக் கார்க்குலங் கண்டு சென்று
> கொதிதிரைக் கடலிற் பெய்யும் கொள்கைபோற் குவல யத்தே
> மதிதனம் படைத்த பேர்கள் வாடினோர் முகத்தைப் பாரார்
> நிதிமிகப் படைத்தோர்க் கீவார் நிலையிலார்க் கீய மாட்டார்"

என்பதற் கிணங்கத் தனவான்கள் வாடினோர் முகத்தைக் கண்டு அவர்க் க் கொடுத்துத் தருமத்தைத் தேட மாட்டார்கள்; பெரும்பாலும் கெட்ட வழியி லேயே பணத்தைச் செல விடுவார்; ஆதலாலேயே அவர்கள் நற்கதி யடைவது ரயாசை. ஏழைகள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களைச் சகிக்க முடியா மையால் மனம் வருந்தித் தெய்வ சிந்தனை செய்து நற்கதி யடையும் வழியை மு மனதுடன் நாடுவர். அதனால் இவர்கள் நற்கதி யடைவது சுலபம். ஆத ன் தனவான்களிலும ஏழைகளே மேலானவர்கள்.

இவற்றால் அறிவுடையவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது யாதெ ல். "செல்வமும் தரித்திரமும் நிலையில்லாதவை; சுகத்தையோ துக்கத்தை அடைதல் இவற்றால் நேராது; ஆதலின் மனிதர் இவ் விரண்டையும் கரு ல் நற் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்" என்பதே. ஆதலின், மேற் கதிக் செல்லும் நோக்க முடையார் இவ்வுறுதி மொழிகளைக் கடைப்பிடித் தொ வாராக.

வி. பூ. துரைசாமி நயினார்,
தெள்ளார்.

திருக்கலம்பகம் மூலமும் உரையும்.

முகவுரை.

"திருக்கலம்பகம்" என்னும் இத் தொன்னூல் உதீசித்தேவர் அரு செய்தது; இதில் பாவும் பாவினமும் விரவி அந்தாதியாகத் தொடர்ந்து கதுள்ள நூற்றுப் பத்துச் செய்யுட்கள் அடங்கியுள்ளன. இது கலம்பகத்தின் உறுப்புக்களாகிய புய வகுப்பு, தவம், மதங்கு முதலியவைக ளெல்லாம் பொருந் தி விளங்குவது; ஜைனமத தர்ம விசேடங்களையும், மித்தியா மார்க்கத்தின் தீய

ஆற்றின் போக்குகளையும் செவ்வனே விளக்குவது; இதிலுள்ள பாக்கள் வி
மிய பொருள் செறிந்தன வாயும், இன்னோசையுஞ் செஞ் சொல்லும் உடை
யன வாயும், தத்துவ விஷயங்கள் ஆங்காங்கமைந்து அணி பெற்று விளங்கு
வனவாயும், மிகச் சிறு பொருளும் மிகப் பெரிய பொருளும் தன்னகத்தே
காட்டவல்ல ஆடி போன்ற அறிவாளர்க்கு அகத்திலின்பம் பெருக்குவன
யும், இச் செந்தமிழ் நாட்டு மக்கட்கு மிக்க பிரயோசனத்தைத் தரத்தக்கனவ
முள்ளன.

இவ் வருந்தமிழ் நூலை இயற்றி யருளிய உதீசித் தேவரைப் பற்றிய சரி
திரம் எட்டுப் பிரதிகளில் ஒன்றும் காணப்பட வில்லை. இவர், தமிழ்க் கற்பக
எனப் போற்றும் சீவக சிந்தாமணி யென்னும் சிறந்த இலக்கியஞ் செய்தருளி
திருத்தக்க தேவரது ஆசிரியரெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவ் விஷயத்தி
குத் தக்க ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை.

இவ் வாசிரியரைப் பற்றித் திருக்கலம்பகம் எட்டுப் பிரதியில்,

“வையக மடந்தை வாழ்முக மாகிய
மெய்வளர் தொண்டையம் பதிக்கு வடாஅது
கன்னி காரத்து மன்னிய பெரும்புகழ்ப்
பழியில் பல்குடிப் பையூர்க் கோட்டத்
தொழியாச் சீர்த்தியொடு வழியறம் பயப்பினும்
ஆங்கவை கருதா அன்புகொ ளியல்பிறற்
றுங்கா வீகைச் சான்றோர் குழீஇய
காரணி செந்நெற் கழனியம் படப்பை
ஆரணி நெடுந்துறை ஆர்ப்பா கைக்கோன்
அரசர்க் கரசெனு முரைசால் பெருமையிற்
றுவில் வடபான் மொழிதலை மணந்த
தேவ னென்னுந் தென்றிசைப் பெரும் பெயர்
மாவண்டமிழின் வாதுநெறி பயின்ற
சாவக நிலையோன் சாக்கிய குடாரன்
காதல் சார்ந்து மேதகப் புனைந்த
திருமலி பிண்டித் தெய்வ நாயகன்
அருமலர்ச் சேவடிக் கமர்ந்தன னளித்த
தொன்மலர்க் கலம்பகத் தூய மாலை
பன்முறை யோதுநர் பழிச்சுந செல்லாம்
சேதியம் பெருநெறி சேர்குவர் விரைந்தே”

என்ற பாயிரம் காணப்படுகிறது. இப் பாயிரத்தால் இவர் தொண்டை நாட்டுப் பையூர்க் கோட்டத்து ஆரணி நெடுந்துறையைச் சார்ந்த ஆர்ப்பாகை யென்னும் பதியை அரசு செலுத்தியவ ரென்பது தெரிகிறது. இவர் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்தவ ரென்பது இந்நூலை ஆய்ந்தறியும் அறிவாளர்க்கே தெற்றென விளங்கும்.

இவ்வரிய நூலுக்கு விரிவுரையும் எழுதப் பட்டுள்ளது. இவ்வுரை செய்தார் இன்னாரெனத் தெரிய வில்லை. இவ்வுரை, அரும் பொருள்களை விளக்கி, பதவுரை, பொழிப்புரை, விசேடவுரை யென்னும் முப்பகுப்பை யுடைத்தாய் ஜைன சமயக் கோட் பாடுகளைச் செவ்வனே யெடுத்துக் காட்டும் இயல்புள்ளது.

இந்நூல் தமிழ் வாசிப்போர்க்கு இன்றியமையாததாயிருந்தும் இப்பொழுது அருமையா யிருப்பதை நோக்கி நான் 'தருமசீலன்' பத்திரிகை வாயிலாக இதனைச் சிறுசிறு பகுதிகளாகப் பகுத்து வெளியிடத் துணிந்தனன்.

இஃது புத்தக ரூபமாகக் கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளி வரும். இப் புத்தகம் வெளி வருவதற்கு முந்தியே இதனை வாங்குவதற்குத் தங்கள் பெயரை அடியிற் கையொப்ப மிட்ட என் விலாசத்திற்கு எழுதி ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்பவருக்குப் புத்தகத்தின் விலையில் நான்கி லொரு பங்கு தள்ளிக் கொடுக்கப்படும். ஆதலால் தமிழிலார்வ முள்ளவர்கள் முன்னடி எழுதித் தங்கள் பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேன்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

பதினறுவர் பொன்வண்ணர் பச்சை யிருவர்
மதிவண்ணர் மற்றோ ரிருவர்—கதியடைந்த
செம்மைநிறத் தோரிருவர் சேர்ந்த முகிலிருவ
ரெம்மைக்குந் தெய்வ மெமக்கு.

(பதவுரை.) பொன்வண்ணர்-பொன்னிற முடையவர்கள், பதினறுவர்-பதினறு தீர்த்தகாரும், பச்சை-பசுமை நிறமுடையவர்கள், இருவர்-இரண்டு தீர்த்தகாரும், மதி-சந்திரன் போன்ற, வண்ணர்-நிறமுடையவர்கள், ஓரிருவர்-இரண்டு தீர்த்தகாரும், கதி-பஞ்சமகதியை, அடைந்த-சேர்ந்த, செம்மை நிறத்தோர்-சிவந்த வண்ணமுடையவர்கள், இருவர்-இரண்டு தீர்த்தகாரும், சேர்ந்த-பொருந்திய, முகில்-மேக நிறமுடையவர்கள், இருவர்-இரண்டு தீர்த்தகரருமான இருபத்து நான்கு தீர்த்தகாரும், எம்மைக்கும்-இம்மை, மறுமை, அம்மை யென்னும் எப் பிறப்பினுக்கும், தெய்வம்-சுவாமி, எமக்கு-எங்கட்கு, என்றவாறு.

(பொழிப்புரை) பஞ்சம கதியை யடைந்த பொன் வண்ணர் பதினறு வரும், பச்சை வண்ணரிருவரும்; வெள்ளை வண்ணரிருவரும், சிவந்த வண்ண ரிருவரும், நீல வண்ணரிருவருமாகிய தீர்த்தகரரா இருபத்து நால்வரும் இம்மை மறுமை, அம்மை யென்னும் எப் பிறப்பினுக்கும் எங்கட்குக் கடவுள். எ-று.

(விசேடவுரை) மற்று-அசை. கதி யடைந்த வென்றது நடுநிலைத் தீப உத்ஸர்ப்பிணி, அவஸர்ப்பிணி, யென்னுங்கால விகற்பத்தான் முறையே இரு த்து நால்வராக அவதரிப்பினும், தன்மையா லொருவரே யாகையால் 'தெய்வம் என ஒருமையாகக் கூறினர். இயற்கையாய் எண் குணமு மெய்தி, விருப்பு வெ றுப்பின்றி, உருவமும் அருவமும் ஒருங் கெய்தி, முத்தியாகிய மூவுலகத்துச்சி யின் விளங்குகின்ற சித்தரிடத்தில் வைத்த தியானத்தால் கற்பத்துச்சியாகிய அகமிந்திர லோகத்தினின்றும் அவதரித்து, மத்திம லோகத்தில் சுவாமி,சீவன், கருமம் வேதம், உலகம், காலம் என்னும் அறுவகை நித்தியப் பொருள்களினது குணங்களை விளக்கி, காமம்,வெகுளி,மயக்கம் ஆகிய முக்குற்ற முடையவர்களைக் கடவுளென்றும் முன்னொடு பின் மாறுபட்டுத் தீ நெறியை விரிப்பதாகிய நூலை வேத மென்றும் நம்பி மயங்கு மயக்கத்தை நீக்கி முத்தி யடைந்தவரா கையால் "கதி யடைந்த" என்றார்.

ஸ்ரீ விருஷபர், அஜிதர், சம்பவர், அபிநந்தனர், சுமதி, சீதளர், சிரேயாம் சர், விமலர், அநந்தர், தர்மர், சாந்தி, குந்து, அரர், மல்லி, நமி, வர்த்தமானர் என்னும் பதினறுவரும் பொன் வண்ணர்; பார்ஸ்வர், சுபார்ஸவர் என்னுமிரு வரும் பச்சை வண்ணர்; சந்திரப்பரபர், புஷ்ப தந்தர் என்னு மிருவரும் வெள்ளை வண்ணர்; பத்மப் பிரபர், வாசு பூச்சியர் என்னு மிருவரும் சிவப்பு வண்ணர் முநிசுவ் விரதர், நேமி என்னு மிருவரும் நீல வண்ணர்; இம்மை-இப்பிறப்பு மறுமை-வருபிறப்பு. அம்மை-முத்தி.

நூல்

கொச்சக வொரு போகுக் கலிப்பா.

பூநான்கும் பொதுளிவெறி திசைநான்கும் போயுலவத்
தேனூர்ந்து சுரும்பாடத் திகழ்பிண்டித் திருநீழல்
நிலவு மிழ்ந்து நீர்ததும்ப நிழன்மாலை நித்திலஞ்சூழ்
குலவிலங்கு மதிமூன்றிற் குடைமூன்று முடனிழற்றப்
பார்கிலகு மணிக்கவரி பன்னூரு யிரமசைய
வோங்கரியா சனத்தும்ப ருலகுதொழ விருந்தனையே.

இது தாவு.

கயல்பிறழ்வ தெனப்பிறழுங் கருந்தடங்கண் ணார்கலவிச்
செயல்பிறவி வித்தென்று செறிதவர்முன் னுரைத்தருளி

தேருத பிறப்பிகந்த சித்தியெனுங் கன்னியுடன்
மாருத பேரின்ப மகிழ்வதுநின் குணனுமோ.

அடுமாற்ற லாருயிர்மே லாருது மிகுத்தசினந்
தடுமாற்றந் தருமென்று தவவாசர்க் குரைத்தருளி
இரியவிரு வினைப்பகைவ ரிகல் வாட்டி யைம்புலவெங்
கரியகதக் கடக்களிறு காய்ந்ததுநின் னருளாமோ.

உள்ளத்தா லெவ்வுயிர்க்கு மொத்தொழுகா தவர்பிறவி
வெள்ளத்தாழ் பவரென்று விரிதவர்முன் விரித்தருளி
அன்போடு தொழுதெழுவார்க் கமருலக மளித்தமையா
நின்போல வரகதியு ணிறுத்துதனின் னியல்பாமோ.

(இவை மூன்றுந் தாழிசை.)

கறையறு சுடர்மணி நடுவண தெனமுழு துணரு நின்மதி
நறையலர் வெறியென நகுமணி யொளியென நணுகியல்
[பினது நின்சுகம்.
விரைசெறி முளரியின் மிசைமுறை பெயரல மதிபலவியலு
[நின்னடி,
யுரைபல தருகுவ துடன்மலை விலதரு ளொடுபொரு டழீயது
[நின்மொழி.

இவை இரண்டும் அராகம்.

நறையோடத் தோடவிழு நறும்பூமென் கணைதுரந்து
நிறையோடப் பொருமதனை நீருக நோக்கினையே.

அலைமாருக் கதிக்கடலு ளழுந்துயிர்வேட் டலர்மருஉங்
கொலைமாருக் கொடியவெங் கூற்றினையுங் குதித்தனையே.

எழுதரு செஞ் சுடர்போனின் றிலங்கொளிமண் டலத்தினையே
தொழுதருவீட் டிறைவிமணந் தூற்றுந்துந் துயிலினையே.

இவை மூன்றும் பெயர்த்துந் தாழிசை.

அலர் பொழியத் தேன்பொழியு மசும்பொழியா முன்றினையே
உலகடங்க வுள்ளடங்கி யொவி யடங்கா வெயிலினையே.

இவை நாற்சீரோரடி யிரண்டம் போதரங்கம்.

தொன்மறையை விரித்தோய் நீ;
தருநயங்க ளழித்தோய் நீ;
நன்னெறியை வகுத்தோய் நீ;
நமனனுகாக் கதியோய் நீ:

இவை முச்சீரோரடிநான்கம் போதரங்க

வீர னீ;
விமல னீ;
விண்ணு நீ;
கண்ணு நீ;
தீர னீ;
சுகத னீ;
சிவனு நீ;
தவனு நீ;

இவை இருசீரோரடி யெட்டம் போதரங்கம்.

என வாங்கு,

இது தனிச் சொல்.

ஒருதனிக் கடவுணிற் பரவுது முயிர்க
ளின்னல்வெங் கனல்கூர் புன்னெறித் தலைச்சென்
றுறுபுலக் கோண்மாத் திரிதரு மகன்றலைப்
பிறவிக் கானத்து மறவியுற் றுழந்தாங்
கலமரு துயரினை யெறியுநின்
னிலமரு திகிரி நீடுவாழ் கெனவே.

இது சுரிதக

(தொடரும்)

இங்ஙனம்,

மேல் மின்னல்-சக்கிரவர்த்தி நயினார்.

(DHARMASEELAN SUPPLEMENT)

திண்டிவனம் ஸரஸ்வதி விலாஸ ஜைன வித்யார்த்தி நிலையம்.

இதனால் தர்மசிந்தையுடைய ஸகல ஜைன ஸமயகனவான்களுக்குத் தெரிப்பது யாதெனில்:—

பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட திண்டிவனம் ஸரஸ்வதி விலாஸ வித்யார்த்தி நிலையம் இந்த இரௌத்திரி ௵ ஆனிமீ 21௳ (4—7—1920) ஆதிவாரம், ஆதித்தியனுதயம் ஸ்ரீவண நக்ஷத்திரம் கடக லக்னம்கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பெற்றது, இதில் இலவசமாக போஷிக்கப் படுவதாக எடுத்துக்கொண்ட மாணவர்கள் ஏழுபேர்; போஜன செலவை கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டு சேர்ந்த மாணவர்கள் மூன்று பேர்; ஆகமாணவர்கள் பதின்மர் வித்தியாரம்பம் செய்யப்பெற்றூர்கள்.

இந்நிலயத்தின் அபிவிர்த்தியை விரும்பி மாதாந்திர சந்தாவாகக் கொடுப்பதாக வாக்களித்த சாஸ்திரதான தர்மத்தில் பிரியமுள்ள கனவான்களுடைய பெயர் தொகை முதலிய விவரமும், இவ்வித சுபவிசேஷங்கள் நடந்தேறும் சமயங்களில் ஆசீர்வாத பூர்வகம் நாம் செய்துவரும் வழக்கம்போல் ஷெ நிலய ஆரம்ப காலத்தில் சில கனவான்களால் அளிக்கப்பட்ட ஸன்மானத்தின் விவரமும் இதனடியில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்களைப்போல் எல்லோரும் இதற்குதவி செய்வது சிறந்த தருமமாம்.

ஆகையால் சாஸ்திரதானத்தில் அபேக்ஷையுள்ள தனவான்கள் மாதாந்திர சந்தாவாகவோ அல்லது ஸன்மானமாகவோ தாங்கள் கொடுக்க விரும்பும் தொகையை திண்டிவனம் ஸரஸ்வதி விலாச ஜைன வித்யார்த்தி நிலயத்தின் ஸெக்ரடரி A. ஸம்பத்ராவ் அவர்கள் பேருக்கு மணியார்டர் செய்யும்படி பிரார்த்திக்கிறேன்,

திண்டிவனம் }
—7—1920 }

A. P. சந்திரநாதன்
பிரஸிடெண்டு.

மாதாந்திர சந்தா விவரம்.

	ரூ. அ. ப.
...ல் மலையனூர் A. P. சந்திரநாத நயினர்	20—0—0
...ரப்பரம்பூர் குணமாலையம்மாள்	10—0—0
பெரும்புகை இராமசாமி நயினர்	10—0—0
வீரேர் விஜய கீர்த்தி நயினர்	7—8—0
சென்னை Prof. A, சக்கிரவர்த்தி நயினர் M. A,	5—0—0

திருவாரூர் A. துரைசாமி முதலியார்	5—0—0
ஆலக்கிராமம் வி. அப்பாவு நயினார்	5—0—0
தஞ்சாவூர் நேமிநாத முதலியார்	5—0—0
மேல் சித்தாமூர் வே. பார்சுவநாத நயினார்	[illegible]—0—0
முளகூர் A. S. ஸ்ரீனிவாச ரெட்டியார்	5—0—0
நெல்லியாங்குளம் ஜெயபால நயினார்.	[illegible]—0—
சென்னை தி. ஆதி நயினார் ஷை பார்சுநாத நயினார் ஷை வஜ்ஜிரபாகு நயினார்	5—0—0
வெண்குணம் செல்வரசு சாஸ்திரியார்	4—0—0
கூடலூர் அம்புஜம்மாள்	2—8—0
வெண்குணம் அனந்த விஜய நயினார்	2—8—0
வேம்பூண்டி மணியம் சிம்மசந்திர நயினார்	2—8—0
திண்டிவனம் ஸரஸ்வதியம்மாள்	2—8—
நெல்லியாங்குளம் மணியம் தனபால நயினார்	2—8—0
திண்டிவனம் பத்திரபாகு நயினார்	2—0—
பேரணி அப்பாண்டநாத நயினார்	2—0—
வீடூர் A. ஜயகீர்த்தி நயினார்	2—0—
மேல்சித்தாமூர் பா. சமுத்திரவிஜய நயினார்	2—0—
பெலாகுப்பம் துரைசாமி ரெட்டியார்	2—0—
கப்பியாம் புலியூர் தனபால நயினார்	2—0-
வடமருதூர் மணியம் சக்கிரவர்த்தி நயினார்	2—0-
பெருமண்டூர் அ. அனந்தவிஜய நயினார்	2—0—
திண்டிவனம் க. சின்னதம்பி நயினார்	1—0—
வேம்பூண்டி ஜோதிஷம் A. அய்யண நயினார்	1—0—
திண்டிவனம் சக்கிரவர்த்தி நயினார்	1—0—
ஆலக்கிராமம் அ. அப்பாசாமி நயினார்	1—0—
ஆலக்கிராமம் அ. லோகபால நயினார்	1—0—
கப்பியாம் புலியூர் பானுகுமார நயினார்	1—0—
ஆலக்கிராமம் ஸ்ரீ பால நயினார் அபராஜித நயினார்	1—0—
ஆலக்கிராமம் பத்திரபாகு நயினார்	1—0-
பெருமண்டூர். வ. அய்யண நயினார்	1—0—0
காஞ்சீபுரம் ஆ. துரைசாமி நயினார்	1—0—0
பேரணி செல்வரசு நயினார்	1—0—0

மொழியநல்லூர் மணியம் வைலாமூர் சந்திரகீர்த்தி நயினர்	1—0—0
மொழியநல்லூர் மல்லிநாத நயினர்	1—0—0
பேரணி குப்புசாமி நயினர்	0—8—0
வைலாமூர் த. பத்திரபாகு நயினர்	0—8—0
வைலாமூர் அர்க்ககீர்த்தி நயினர்	0—8—0
வைலாமூர் ஸ்ரீபால நயினர்	0—8—0
செண்டியம் பாக்கம் ஸ்ரீபால நயினர்	0—8—0
வைலாமூர் பத்மராஜ நயினர்.	0—8—0

சன்மான தொகை விவரம்.

மேல்மலையனூர் A. P. சந்திரநாத நயினர்	25—0—0
வேலூர் தனமதியம்மாள்	25—0—0
வீடூர் விஜயகீர்த்தி நயினர்	15—0—0
பெரும்புகை. இராமசாமி நயினர்	15—0—0
சென்னை பார்சுவநாத நயினர்	10—0—0
திருவாலூர் துரைசாமி முதலியார்	10—0—0
திண்டிவனம் ஸரஸ்வதி யம்மாள்	10—0—0
சித்தாமூர் பார்சுவநாத நயினர்	10—0—0
ரு தூர் சக்கிரவர்த்தி நயினர்	10—0—0
திருப்பறம்பூர் குணமாலையம்மாள்	10—0—0
ஆலக்கிராமம் கோ. தனமதியம்மாள்	10—9—0
திண்டிவனம் பத்திரபாகு நயினர்	5—0—0
கப்பியாம்புலியூர் தனபால நயினர்	5—0—0
ஆலக்கிராமம் வீ. அப்பாவு நயினர்	5—0—0
ஆலக்கிராமம் அ. அப்பாசாமி நயினர்	5—0—0
வெம்பூண்டி மணியம் சிம்மசந்திர நயின—	5—0—0
சென்னை C. S. மல்லிநாத ஜெயின்	5—0—0
வெம்பூண்டி ஜோதிஷம் அய்யண்ண நயினர்	5—0—0
சித்தாமூர் ஜீ. சம்பத்துராவ் நயினர்	5—0—0
வீடூர். ஜெயகீர்த்தி நயினர்	3—0—0
வீடூர் அ. சக்கிரவர்த்தி நயினர்.	2—0—0
பெருமண்டூர் அ- அனந்த விஜய நயினர்	2—0—0

காஞ்சீபுரம் அ. துரைசாமி நயினார்	2—0—0
ஆலக்கிராமம் அபராஜித நயினார்	2—0—0
சித்தாமூர் ஜினதாஸ் நயினார்	2—0—0
திண்டிவனம் சின்னத்தம்பி நயினார்	1—0—0
ஆலக்கிராமம் அ. அனந்தநாத நயினார்	1—0—0
ஆலக்கிராமம் அ. லோகபால நயினார்	1—0—
சித்தாமூர் சமுத்திர விஜய நயினார்	1—0—
ஆலக்கிராமத்தார் வரவு கிராமபொதுவில் அரிசி பாபத்தில் ரொக்கம்	15—0—0
வேம்பூண்டி கிராமத்தார் கிராமபொதுவில் அரிசி பாபத்தில் ரொக்கம் வரவு	13—0—0

குறிப்பு:—இந்நிலையை விஷயத்தில் கனம் A. P. சந்திரநாத நயினாரவர்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுலும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அரும்பிரயாசை மிகவும் கொண்டாடத் தக்கது. தருமங்களிலெல்லாம் இதுவே சிறந்த தருமமாகும். நம்மவர்களெல்லோருமே இத்தகைய தருமங்களில் தலையிட்டு உழைக்க முன்வருவார்களாயின் நம்மதம் விருத்தியடையுமென் பதில் என்ன தடை யிருக்கின்றது.

பத்திராதிபர்.

ஜைன மகா சபை.

காஞ்சிபுரம்.

(Jain Mahasabha Conjeeveram)

4—7—20.

இரௌத்திரிஸ்ரீ ஆனிமீ 21வ காஞ்சிபுரம் மேட்டுத்தெரு 65-வது செ பர் செ தை வீட்டில் காலை 9 மணிக்கு ஷை நகரத்திய சகல ஜைன கனவான் கள், ஸ்ரீமான் புஷ்பநாத நயினார் அவர்கள் அக்கிராசனத்தின் கீழ் கூடி னார்கள். பிறகு "ஜைன மகா சபை" என்ற ஒரு சங்கம், ஸ்தாபிக்க வேண்டு மாய் ஸ்ரீமான். C. S. மேகருமார் ஜெயின் அவர்கள் பிரரேபிக்க சகல ஜைன கனவான்களும் அங்கீகார கரகோஷம் செய்தனர். பின்பு ஷை சங்கத்திற்கு கீழ் கண்ட கனவான்களை சங்க காரிய நிர்வாகத்தினராக நியமிக்கப்பட்டது.

காரிய நிர்வாக மெம்பர்கள்.

ஸ்திர அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான் தி. அனந்தநாத நயினார்
உப அக்கிராசனாதிபதி ,, ஜெய கீர்த்தி நயினார்.
காரியதரிசி ,, தி. ஆ. பலதேவ நயினார்.
உப காரியதரிசி ,, அ. அப்பாண்டை நயினார்
,, ,, அய்ய நயினார்.
பொக்கிஷதார் ,, அ. துரைசாமி நயினார்.
உப பொக்கிஷதார் ,, T. N. தன்னியநயினார்.

காரிய நிர்வாக மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமித்தபின், ஸ்ரீமான் மேல் மின்னல் M. சக்கிரவர்த்தி நயினார் அவர்கள் "சங்கத்தின் அவசியம்" என்ற விஷயமாய் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார்.

இரண்டாவதாக, சென்னை, ஸ்ரீமான் C. S. மேககுமார் ஜெயின் அவர்கள் 'சங்கங்களின் நோக்கங்களும், அவைகளை நடாத்து முறைகளும்'' என்ற விஷயமாய் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார்.

இவ்விரண்டு உபந்நியாசங்கள் நடைபெற்ற பின்பு இடை வேளை போசனத்திற்காக சபை கலைந்து, மறுபடியும் மாலை 3 மணிக்குக் கூடியது.

பின்பு ஸ்ரீமான் மேல் மின்னல் M. சக்கிரவர்த்தி நயினார் அவர்கள் "நமது முன்னோர்களின் நல்ல வேலை" என்னும் விஷயமாய் ஓர் உபந்நியாசம் செய்தார். உபந்நியாசம் முடிவு பெற்றதும் சங்கத்திற்கு நன்கொடை யளிக்க வேண்டுமாய் காரியதரிசி கோற, சகல ஜைன கனவான்களும் நன்கொடை யளித்தனர்.

காஞ்சிபுர ஜைனர்கள் ஒவ்வொருவரும் பிரதி மாதமும் ஷை சங்கத்திற்கு ஒரு அணா சந்தா செலுத்த வேண்டுமாய், ஷை ஸ்திர அக்கிராசனாதிபதி யவர் தீர்மானம் கொண்டுவர, சகல கனவான்களும் அங்கீகார சந்தோஷம் செய்து ஷை தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொண்ட பிறகு, அக்கிராசனாதிபதி யவர்களுக்கும் வெளியூர் உபந்நியாசகர்களுக்கும் காரியதரிசியால் வந்தன மளிக்கப்பட்டு, ஜைன வாழ்த்துடன் சபை கலைந்தது.

இங்ஙனம்.

ஜைன மகா சபை காஞ்சிபுரம் 5—7—20.

தி. ஆ. பலதேவ நயினார்,
காரியதரிசி.

———